

Dosarul nr. 2ra-911/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, Judecător – R. Pascari

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, Judecători – V. Sîrbu, V. Buhnaci, D. Dulghieru

Î N C H E I E R E

30 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, Judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Străisteanu Gheorghe,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Străisteanu Gheorghe
către Ministerul Justiției al RM cu privire la constatarea încălcării dreptului la
judecarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2021, prin care a fost
menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 noiembrie 2020,

c o n s t a t ă :

La 05 mai 2020, Străisteanu Gheorghe a depus cerere de chemare în judecată
către Ministerul Justiției al RM cu privire la constatarea încălcării dreptului la
judecarea în termen rezonabil a cauzei și încasarea de la bugetul de stat a
prejudiciului moral în mărime de 2000 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 17 iulie 2018, a depus o cerere de chemare în
judecată către Inspectoratul de Poliție Rîșcani cu privire la constatarea încălcării
dreptului de acces la informație și repararea prejudiciului cauzat prin această
încălcare.

La 29 ianuarie 2019, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani a emis dispozitivul
hotărârii prin care s-au admis parțial cerințele formulate, hotărârea integrală fiind
întocmită după opt luni de la depunerea cererii de apel, iar prin încheierea Curții de
Apel Chișinău din 23 ianuarie 2020, s-a declarat inadmisibil apelul depus de
Inspectoratul de Poliție Rîșcani și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul
Rîșcani din 29 ianuarie 2019.

La 26 martie 2020, angajații Inspectoratului de Poliție Rîșcani au executat
hotărârea menționată, însă consideră că examinarea cauzei care urma să aibă loc în
mod de urgență, prioritar, a durat doi ani, cu încălcarea gravă a termenului rezonabil.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 noiembrie 2020, s-a
respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Străisteanu
Gheorghe către Ministerul Justiției al RM cu privire la constatarea încălcării dreptului
la judecarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral.

La 20 noiembrie 2020, Străisteanu Gheorghe a declarat apel, solicitând casarea
hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2021, a fost respins apelul

declarat de Străisteanu Gheorghe, cu menținerea hotărârii Judecătoriai Chișinău, sediul Centru, din 19 noiembrie 2020.

Pentru a decide astfel, analizând argumentele din cererea de apel în coroborare cu circumstanțele cauzei, Curtea de apel a remarcat faptul că Străisteanu Gheorghe nu a prezentat probe care să demonstreze temeinicia pretențiilor înaintate.

Astfel, instanța de apel a menționat că prin acțiunile instanței de judecată nu s-au admis întârzieri inexplicabile și amânări neîntemeiate, or, ședințele de judecată au fost stabilite la intervale scurte de timp, iar tolerarea comportamentului de rea-credință din partea pârâtului, nu s-a constatat.

De asemenea, făcând referire la faptul că instanța a luat măsuri în vederea respectării procedurii, urmărind scopul asigurării realizării drepturilor participanților la un proces contradictoriu, Colegiul civil a menționat că durata examinării cauzei, invocată de Străisteanu Gheorghe, nu poate fi imputată instanței de judecată dat fiind faptul că aceasta se datorează valorificării de părțile în proces a drepturilor procedurale garantate de legislația procesual civilă.

În altă ordine de idei, instanța de apel a menționat că nu poate fi reținut argumentul reclamantului/apelant, că hotărârea integrală a fost întocmită timp de opt luni după depunerea apelului, deoarece, termenul de redactare a hotărârii motivate nu ține de termenul de examinare a cauzei, și nu poate fi tractat ca încălcare a dreptului la judecarea în termen rezonabil, în sensul Legii nr.87 din 21 aprilie 2011.

La 19 aprilie 2021, prin intermediul serviciului poștal, Străisteanu Gheorghe a depus cerere de recurs prin care a solicitat casarea hotărârii Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 19 noiembrie 2020 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2021, cu emiterea unei hotărâri noi prin care să fie încasată de la bugetul de stat suma de 2000 lei cu titlu de prejudiciu moral, cauzat prin încălcarea dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei civile din 17 iulie 2018.

În motivarea recursului, reiterând circumstanțele de fapt și normele de drept indicate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel, Străisteanu Gheorghe a invocat că decizia Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2021 și hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 19 noiembrie 2020 sunt ilegale, emise contrar prevederilor legislației în vigoare.

Astfel, recurentul a remarcat că, în calitate de reclamant, a prezentat probe incontestabile care confirmă faptul că prin încălcarea dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei civile din 17 iulie 2018, angajații statului au trecut peste toate limitele legale, iar circumstanțele în care persoanele cu funcție de răspundere refuză să acționeze, au provocat daune morale și materiale irecuperabile.

De asemenea, a menționat că mărimea prejudiciului moral cauzat solicitat în mărime de 2000 lei este cu mult mai mică decât mărimea sumelor oferite de Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în cauze similare decise împotriva Moldova.

În concluzie, făcând referire la recomandările și practica instanțelor naționale în cauze similare, recurentul a considerat neîntemeiată concluzia instanței de apel că termenul de 2 ani și 4 luni nu este un termen care ar determina încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei civile, or, prin aceasta au fost ignorate toate probele, prevederile legislației naționale și internaționale.

În conformitate cu art.434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate

fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2021, a fost expediată părților în proces la 14 aprilie 2021, prin intermediul poștei electronice. (f.d.148)

Astfel, în conformitate cu art.434 din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului constată că cererea de recurs depusă de Străisteanu Gheorghe, la 19 aprilie 2021, este în termen.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Străisteanu Gheorghe, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Conform art.433 lit.a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Potrivit art.440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentei este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță însă, criticile invocate de recurent, nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel și prima instanță, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

În altă ordine de idei, prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de Străisteanu Gheorghe.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa cărorva temeuri în urma cărora ar fi necesară declararea recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art.433 lit. a) și art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Străisteanu Gheorghe.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru